

[Aksel Larsen.]

lættelser på andre skatteyderes bekostning. Det var i den forbindelse, den nuværende statsminister dengang udstødte råbet: „Betal ikke din nabos skat!“. Det vidner om nøgternhed, at regeringen nu har forladt sine løfter fra valgkampen om, at fradragsretten for kommuneskat skulle blive genindført med det samme med virkning for det nærmestkommende skatteår. De, der gav løfterne, vidste jo, at dette rent praktisk ikke kunne gennemføres, heldigvis da; det er godt, de nu erkender det; de skulle blot ikke have givet løfterne.

Derimod er der vel desværre ikke tvivl om regeringspartiernes vilje til at sy de bortklippede frynser på afskrivningsreglerne igen.

De beskedne reformer, det daværende flertal gennemførte i foråret 1967, tilsigtede udelukkende at hindre misbrug af afskrivningsmulighederne. Afskrivning skal tjene det sunde erhvervsliv, men skal ikke kunne misbruges til at få skattelettelser, som så andre må betale for. Det vil være mere rigtigt at gå den vej, vi har foreslået: at gøre afskrivningsreglerne konjunkturbestemte og differentierede, sådan at kapitaltilførslen til særlig samfundsgavnlig produktion begunstiges.

Valgkampen var jo i én henseende bemærkelsesværdig derved, at samtlige partier erklærede sig for tilhængere af en politik, der skabte fuld beskæftigelse. De nuværende regeringspartier erklærede tilmed forarget, at de fandt det uanstændigt, at nogle kunne mistænke dem for at ville skabe arbejdsløshed. En vurdering af regeringens økonomiske finansielle program kan imidlertid ikke undgå at skabe det indtryk, at man i hvert fald ikke vil gøre noget for at undgå arbejdsløshed og for at undgå stigende arbejdsløshed. Man tilstræber en stramning af finanspolitikken. Virkningen vil helt uundgåeligt blive stigende arbejdsløshed. Hvormed begrunder man ønsket om denne stramning? Der kan angives to grunde. For det første, at det er for at beskytte valutakassen og undgå underskud på betalingsbalancen, og for det andet for at forhindre prisstigninger. Efter socialistisk folkepartis mening retfærdiggør intet af disse hensyn en forøget arbejdsløshed. Vi gør opmærksom på, at underskuddet på

betalingsbalancen for 1967 af Danmarks Statistik blev anslået til 1,8 milliarder kr. Dette skal sammenholdes med, at investeringerne i 1967 er anslået til 25 milliarder kr. ud af et samlet nationalprodukt på ca. 93 milliarder kr. Dette er, også målt med international målestok, en ganske pæn opsparingsprocent, og på baggrund af en sådan opsparingsprocent kan vist et betalingsbalanceunderskud på 1,8 milliarder kr. ikke virke særlig rystende. Man må jo også betænke, at Danmark befinder sig i en kapitalkrævende overgang fra landbrug til industri; også Norge, ja, også et velhavende land som Sverige, kender til underskud på betalingsbalancen, uden at det udløser panikreaktioner som her i Danmark. Man bør heller ikke være blind for, at underskuddet på betalingsbalancen nok snarere er forårsaget af helt andre forhold end for stor købekraft hos befolkningen, bl. a. den høje rente kombineret med kreditrationering. Disse forhold får helt naturligt erhvervslivet til at foretage mest mulig finansiering i udlandet. Dansk import finansieres jo traditionelt for en stor dels vedkommende fra udlandet, og den stigende import fører til forøget udnyttelse af udenlandske kreditter, og da det ikke kan forventes, at hele forøgelsen havner i valutakassen, aflejres en del som forøget betalingsbalanceunderskud.

Den teori, der synes at ligge bag regeringens program, går ud på, at prisstigninger skyldes en for stærk efterspørgsel. Hvis den var rigtig, så måtte den stærke efterspørgsel også påvirke andre økonomiske størrelser, der i reglen regnes for konjunkturbarometre, men dette er ikke tilfældet. En af disse er arbejdsløshedsstallet. Med en arbejdsløshed på omkring 10 pct. er det vanvid at tale om overefterspørgsel. Danmarks Statistiks konjunkturbarometer viser i øvrigt, at industrien stort set forventer at formindske antallet af beskæftigede. De statistiske oplysninger viser, at såvel de faktiske som de forventede eksportordrer viser nogen stigning, medens det modsatte er tilfældet for ordrer for hjemmemarkedet; det ser endda ud til, at industrien har vurderet udviklingen i hjemmemarkedsordrer for optimistisk, og det kan også nævnes, at detailhandlernes omsætning heller ikke har været tilfredsstillende.

Ja, så må det afvises, at de stedfindende